

जोखिमके बीच विद्यालय खुल्दै

विकट भौगोलिक क्षेत्र भएकाले स्वास्थ्य सुरक्षा सामग्री नै पुग्दैनन् । यस्ता ठाउँमा जनजीवन सामान्यतर्फ फर्काउने भन्दै धमाधम विद्यालय खोल्दा बालबालिका संक्रमणको उच्च जोखिममा परेका छन् ।

तस्विरः सनिउल्ला धोबी/रासस
थालेका छन्।

22 6

सुरुपृथिव्यमका विद्यालय धमाघम खुल थालेका छन् । सक्रमणको जोखिमकै बीच विद्यार्थीको भौतिक उपस्थितीमै कक्षा सञ्चालन हुन थालेको हो । विद्यालय सञ्चालन कार्याङ्गाचा बनाएर विहान र दिउँसो गरी दुई सत्रमा कक्षा सञ्चालन भइरहेको छ ।

बालबालिकाहरू संवेदनशील उमेर समहमै पर्ने

भएकाले पनि संकमणको जाँचिम भने कायमै छ । भौगोलिक विकटताका कारण स्वास्थ्य सामग्री उपलब्ध नहुन्, अशक्ता तथा हेलचेप्रयाइने पनि यहांका विद्यालयमा स्वास्थ्य मापदण्ड पालना चुनौतीपूर्ण देखिन्छ । प्रदेश स्वास्थ्य निर्देशनालयका एक अधिकारीले पनि यस्तो भीमदत्त नगरपालिकाका प्रवक्ता हिमाल चन्द्रले भने, 'यही अनुसार विद्यालयहरूले तयारी सुरु गरेका छन् ।' स्वास्थ्य सुरक्षाका मापदण्ड पूरा नगरको पाइएमा कारबाही गरिने उनले बताए ।

अवस्थामा विद्यालय सञ्चालन गरिनु चुनौतीपूण हुन बताए । विद्यालय भनेको भीडभाड हुने स्थान हो । त्यहाँ दुई/तीन सय विद्यार्थी पनि हुच्छन् ती अधिकारीले भने, 'ठूला कक्षाका विद्यार्थीले सावधानी अपनाए पनि साना नानीबाबु एकसाथ खेले गर्दछन् । यसले एक जनामा संक्रमण भए विद्यालयभरि र घरघर पुने जोखिम पनि हुच्छ ।' उनले विद्यालयमा कडा सावधानी अपनाउन सके मात्रै संक्रमणावट जोगिन सघाउ पुने बताए ।
बैतडीको दशरथचन्द नगरपालिकामा गत बिहीबार

यत्कालिका दूरवायनी विद्यालय बन्द गरिएको छ। यसमें प्रभुपाद
 (मसीह ११) देखि खोलाका विद्यालय दुई दिनमै बन्द
 गरिए। नगर प्रमुखसहित १९ जनामा एकैदिन कोरोना
 पूष्ट भएपछि शक्रावारदेखि विद्यालय बन्द गरिएका हुन्।
 शनिवारदेखि नगरपालिका क्षेत्रभर १० दिनसम्म
 लकडाउन आह्वान गरिएको छ। सिंगो प्रहरी चौकीसहित
 समुदायमै रहेका व्यक्तिमा कोरोना संक्रमण भएपछि
 डिलासैनी गाउँपालिकामा पनि लकडाउन गरिएको छ।

नै विद्यालयमा पढाइ भइरहेको छ। जसका लागि स्वास्थ्य सुरक्षाका मापदण्ड पालना गरिएको उपमहानगरको दावी छ। विद्यालय सञ्चालन भएर कठिपयले प्रतिवेदनसमेत दिएका छन्' उपमहानगरका शिक्षा शाखा प्रमुख महादेव जोशीले भने, 'स्वास्थ्य सतर्कतालाई उच्च ढंगले ख्याल गर्न भनेका छौं।' गोदावरी नगरपालिकामा पनि विद्यालय खुलेका छन्। 'सर्वप्रथमीय बैठक तथा समझदारी गराएर विद्यालय सञ्चालन गराएका हो,' उपप्रमुख रत्ना कठायतले भनिन्, 'लामो समयपछि विद्यालय खुलेकाले विचार्यहरूमा उत्साह देखिएको छ।'

भए सेवन छत्याएर पढाउनेलगायत विकल्प शिक्षा विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयले जारी गरेको विद्यालय सञ्चालन कार्यदांचा २०७७ मा उल्लेख छ ।

छैन भौतिक दूरी पालना

अद्यामका निजी तथा सामुदायिक विद्यालयहरू पनि गत सातादेविं खलन थालेका छन् । करिव १३ सय विद्यार्थी रहेको शोडपा माविमा दुई सत्रमा कक्षा सञ्चालन गरिएको छ । विद्यार्थी संख्या धेरै भएकाले एकैसाथ पढाउन नसकिएको प्रधानाध्यापक देवेन्द्र दुब्बेले बताए ।

तनाएर आउन भनेका छौं' उनले भने, 'क कक्षादेखि १२ कक्षासम्म विद्यान पढाउँद्यौं। १ कक्षादेखि ८ कक्षासम्म दउँसो पढाउँद्यौं। तर विद्यार्थी धेरै भएकले भौतिक दूरी कायम गर्न भने सकेका छैनो।' स्वास्थ्य मापदण्डअनुसार भौतिक दूरी कायम गर्दा एउटा कक्षाको पढ्ने पालो तातामा एक दिन मात्र आउन उनले बताए। जिल्लामा शिरोना सक्रमणको जोखिम अझै रहेकाले विद्यार्थी र शिक्षक दुवैसम सक्रमण हुने खतरा रहेकामा उनले चिन्ता जनाए। मनकामना मात्र घोडासैनिका शिक्षक नैनसंहर उउद लकडाउनका बेला धेरै बालबलिकाले पढाएको कुरुसामेत विर्साएको बताउँछन्। रेडियोको पहुँच नै भएको गाउँमा अनताइन कक्षा र टेलिभिजन कक्षा त भपना जस्तै हुन्। अहिले सक्रेसम्म स्वास्थ्य मापदण्ड भपनाएर पढाउन सुरु गरिएको छ। तर यसले धेरै दोखिम निम्नताउने देखिन्छ,' उनले भने।

दार्चलाका ९ वटै स्थानीय तहमा विद्यालय खुलेका छन् । सरकारले कोमिटि-१९ को प्रभाव नभएको ठाउँमा विद्यालय खोल्न सम्बन्धित स्थानीय तहलाई जिम्मा दएपछि जिल्लाभरिका सबै विद्यालयमा पठनपाठन सुरु एको शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाइ दार्चलाका मुख्य जयराज पञ्चले बताए । जिल्लाका ३२७ सामुदायिक १९ वटा संस्थागत विद्यालयमा पढाउन थालिएको हो । तर्मान क्षेत्रका अधिकांश विद्यार्थीहरू वैकल्पिक शिक्षाको हुँच बाहिर रहेकाले भौतिक उपस्थितिमै कक्षा सञ्चालन गरिएको दुह गाउँपालिकाका शिक्षा शाखा प्रमुख हेमराज तोशीले बताए । सुदूरपश्चिमका अन्य जिल्लामा पनि विद्यालय खुलिसकेको छन् ।

- भवानी भट (कव्यनयप), अर्जन शाह (धनाडी),

मेनुका दुग्गाना (अछाम) र **मनोज बडू** (दार्चुला)

रोनाल्डोको 'रोमान्स' ले थापया छावा

ਪਾਂਤੀ ਪਾਂਤੀ ਗਲੁਬਿੰਡਾ ਤੁਝ ਜਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੁਲ੍ਹੀ ਹੈ ਪਾਤਲੇਂ ਪਕ ਪ੍ਰਯਾਸ ਕਾਨ੍ਧੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਇਆਂ ਪ੍ਰਯਾਸ ਤੋਂ

गणराज्य भुज (वित्तवान)

लालडोका रोनालोप ले पितवान राहुल कुञ्जमा खुसी थने गर्दै । यो रोनाल्डो चर्चित अबल खेलाडी भने होइन, चितवन निकुञ्जको वन डुले जंगली भाले हातीको नाम हो । कुञ्ज डुले गर्दा यो सौराहा नजिक रहेको रसोरका पोथी हातीसँग नजिकिन्तु, यसै ममा सहवास भएपछि, पोथी हातीहरू सन्तान भ गर्दैन् । सोमवार मध्याह्न खोरसोरस्थित यी प्रजनन तथा तालिम केन्द्रमा गणेशकलीको खवाट छावा (वच्चा) जन्मियो । जसको 'पिता' लालडो हो ।

‘२१ वर्षीय गणेशकलीले पोथी बच्चा जन्माएको। छावा स्वस्थ र तन्दुरुस्त छ,’ निकुञ्जका ग्रायक संरक्षण अधिकृत तथा सूचना अधिकारी केन्द्र अधिकारीले भए। उनका अनुसार राढे २० हजारको गर्भकालपछि, गणेशकलीले बच्चा मामाएको हो। ‘यसको यौनसम्पर्क रोनाल्डोसंग थिएको थियो,’ उनले भए। भालेसंग यौनसम्पर्क

को १८ देखि २२ महिनामा हातीले बच्चा
माउँच्छ। गणेशकली निकुञ्जकै हाती रूपकलीको
तान हो।

खोरसोरमा २०४२ मा हाती प्रजनन केन्द्र
पापा भएको हो। त्यसयता यहाँ जन्मेका
वाको संख्या ५० नाथेको छ। प्रजनन केन्द्रमा
लु भाले हाती नहुने हैनन् तर पोथीसँग संसर्ग
जगली मता (भाले हाती) तै माहिर छन्।
नन केन्द्रमा पहिला वीरेन्द्रप्रसाद नामको
पालुवा भाले हाती थियो। उसको संसर्गवट
दामा दामा पार्वै तातो ज्ञानेश्वर निकुञ्जकै

A close-up photograph showing a dense patch of dry, golden-brown grass blades. The blades are thin and slightly curved, creating a textured, layered appearance. The lighting highlights the natural variations in color and texture of the grass.

भगरथामा बाघका खाजा

बादिका (वासी) - नगरमाला बाबू नियन्त्रणमाला लिना वार्षिक राशित्रिय निकुञ्जले मधुवन नगरपालिका-२ स्थित खात जैविक मार्गामाला ५ वटा हाता परिचालन गरेको छ । लगातार मार्मानसलाई आक्रमण गरी मार्मान थालेपछि वाघलाना नियन्त्रणमा लिन हातीसहितको प्राविधिक टोली परिचालन गरिएको हो ।

गारएका हाँ।
गत कात्तिक ५ मा

जंगलमा वाघले आकर्षण गर्दा धाँस काटन गएकी २
वर्षीया गंगा खत्रीको मृत्यु भएको थियो । त्यसको ६ दिनपछी
सोही वडाको धनाईरा बस्ने २८ वर्षीय दिनेस चौधरी र रसेन
थारुलाई वाघले मारेको थियो । वर्दिया निकञ्जसँग
जोडिएको गेरुवा-४ राजीपरमा कातिक १५ मा बस्तभा

चराउन गएका ६८ वर्षीय लहानु थारूलाई पनि बाघमारिको थियो । लहानुलाई मारेको बाघलाई दुई सातार्ही तिक्कन्त्रिले तिर्यक्तामा लिड्सकोसे छ ।

भगरैया जंगलमै गत असरमा मध्यन-२ का विशाल बल
र सीमावर्ती भारतीय गाउँ आमा बरदियाका सत्तरा खानला
बाघले मरको थियो । पल्लिलो पांच महिनामा उक्त जंगलमा
मात्रै बाघको आकमणवाट ५ जनाको मृत्यु भएको छ । हात्ता
उक्त जंगलमा चिह्नित असरमा उपरामा दर्शि उत्तरा पर्वती

उत्तर जगतका विभान्न स्थानमा क्यामरा पान जडाने गारपूछ छ। लहानुलाई बाघले मारेके ताउँमा ५ वटा ट्रायिप्प क्यामरासहित निकुञ्ज र राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोप प्राचीनिक टोली खाटिएको छ। बाघको पहिचानपछि यह आइतवारे देख हाती परचालन गरिएको हो। धरापस्वरू जंगलमा राँगा बाँधेर राखिएको छ। बाघ समात निकुञ्ज संरक्षण कोपका प्राचीनिक, चिकित्सक, जिल्ला वनबक कर्मचारी, नेपाल प्रश्री र सशस्त्र प्रहरी परचालन गरिएको छ। डेढ वर्षपता बढियाको १२ र बाँकेका २ गरी १४ जनाव वाप्ती थाकुपालाला पाल शाप्ती हो।

नयाँ अस्पताल सञ्चालनका चुनौती

सार्वजनिक स्वास्थ्य सेवामा आम नागरिकको पहुँच दुरुह भएको बेला सोमवार एके दिन देशभर इ सयभन्दा बढी अस्पतालको शिलान्यास हुनु आफैमा सकारात्मक कदम हो। कोमिउनल-१९ महामारीले हालो स्वास्थ्य पूर्वाधारमा कमी औल्याएको यो समयमा सरकारले स्थानीय तहहरूमा आधारभूत अस्पताल खोले योजनालाई कार्यान्वयनतर्फ लैजानु अर्थपूर्ण छ। यसले भोलिका दिनमा दूरदराजका नागरिकहरू न्यूनतम स्वास्थ्य सेवावाट बच्तव्य हुन पर्ने कि भन्ने आशा आशा आपैको छ। तर, यो आशा त्यात्पर्य यथार्थमा बदलिन्दैन। भएकै अस्पतालहरूलाई जनशक्ति र भौतिक पूर्वाधारले पूर्ण बनाएर गुणस्तरीय सेवा दिनेगारी सञ्चालन गर्नु तै चुनौतीपूर्ण रहेको अवस्थामा थप अस्पतालहरू खोल लागिएकाल सम्बन्धित सबै पक्ष गम्भीर भएर अधिक बदलुपूर्छ। नयाँ अस्पतालका लागि समयमै भवन निर्माण भएर मात्र पुर्नै, जनशक्तिलगायतका अन्य स्वास्थ्य पूर्वाधारहरूको व्यवस्थापनमा समेत आजैवाट गृहकार्य थालुपूर्छ।

नयाँ अस्पतालहरू समयमै निर्माण सम्पन्न भई सञ्चालनमा आएर नागरिकहरूलाई सुविधा दिन थालेसम्म बनाउन धेरै काम गर्नुपर्ने हुन्छ। यथोचित समयमै यो व्यवस्था मिलाउन असम्भव त छैन, तर त्यसका लागि दृढ शासकीय इच्छाप्रति चाहन्छ। निरन्तर प्रगति अनुगमन गरिरहनुपर्छ। कहींकै त्यात्पर्य रोकिएमा तरुन्त त्यसमा परेको गाठो फकाएर अधिक बढने तपतरता चाहन्छ। यो सबै चिन्ता किन गर्नपरेको हो भने, मुलुकमा वैष्णवीय शिलान्यास भएका पुल अझै बनेका छैन, सडक निर्माण र मर्मतको हाल पर्नि त्यही छ। राजदानी सहरमै भत्काइएका सडक बनाउन वर्षै लगाइन्छ। फेरि, यस कार्यमा त अस्पताल भवन बनेका मात्र पुर्नै, जनशक्ति, स्वास्थ्य उपकरणलगायतका अन्य तयारी पानि पूरा राख्नुपर्छ।

देशभरका सबै स्थानीय तहमा आधारभूत स्वास्थ्य सेवा पुऱ्याउने अभियानअन्तर्गत सोमवार ३०९ पालिकामा अस्पताल भवन शिलान्यास गरिएका हुन्। यी अस्पतालहरू ५ देखि १५ श्यायासम्मका हुनेछन्। सरकारले राम्री तयारी गरेर आवश्यक सपर्ण व्यवस्थापन गर्न सकेका छैन, यी अस्पतालहरूले मूलुको दुर्गम भेगका नागरिकको औपचार्य-उपचारमा ठूलो ढेवा पुऱ्याउनेछन्। तर, यो काम सर्जित सम्भव छ त, मूलको वर्तमान कार्यशेली र दुर्बलस्थाका कारण नै यी अस्पतालहरू सम्पर्क र प्रभावकारी ढाँगाले सञ्चालन हुने-हुनेमा आशोका गर्नपरेको हो। अहिले सञ्चालनमा रहेका प्रायः अस्पतालमा जनशक्ति, भौतिक सर्चना र उपकरण अभाव रहेका बेला नयाँ बन्ने अस्पतालमा यी सुविधा कसरी पूरा गरिरन्दून भन्ने प्रश्न आफैमा नाजायज होइन। तसर्थ, सम्बन्धित निकायले बैलैट यी प्रश्नको उपयुक्त हल खोज्नुपर्छ। ताकि, भोलि कुनै पनि समस्याका कारण अस्पताल सञ्चालनमा विलम्ब नहोस।

यो तथ्य हो कि, दरबन्दीअनुसार स्वास्थ्यकर्मी र पर्याप्त उपकरण अभावमा मुलुकमा विवरणमा सरकारी अस्पताल, प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र, स्वास्थ्य चौकीले नै स्तरीय सेवा पुऱ्याउन सकिहेको छैन्। कतिपय अस्पताल र स्वास्थ्य केन्द्रमा दरबन्दीअनुसार चिकित्सकहरू जान मानिरहेका छैन्। सरकारले यसको उपयुक्त कारण पहिल्याएर निदान खोज्नुपर्छ। आखिर मुलुकको स्वास्थ्य कहिलेसम्म यस्तै तदर्थवादमा चलिरहन्छ, भन्ने सरकार चिन्तित हुनुपर्छ। भोलि पनि अहिलेजस्तै अस्पताल हुने, स्वास्थ्य पूर्वाधार र चिकित्सक नहुने अवस्था आउन दिन हुनेछ।

राजदानीवाहिर साना सहरमै दरबन्दीबमोजिम चिकित्सक भेट्न मस्किल छ। पहाडी जिल्ला र दुर्गम भेगमा त यो समस्या सदावाहारजस्तै छ। उदाहरणका लागि, कागाली प्रदेशमा १ सय ६७ चिकित्सकको दरबन्दी रहेकामा २८ जना मात्र कार्यरत छन् भने ८ सय स्वास्थ्यकर्मीको दरबन्दी रहेकोमा २ सय ९६ जनाले सेवा दिइहेका छन्। अहिले २० अस्पताल रहेको कार्णालीमा ४२ वटा नयाँ अस्पताल थिएरहेछन्। यसवाट पनि अनुमान गर्न सकिन्छ, अवको वाटो त्यात्पर्य सहज छैन। यस्तो अवस्थामा सरकारले हेक अस्पताललाई चाहिने त्यूनतम आवश्यकताहरू अध्ययन गरेर बेलै सबै त्यसको बन्दोबस्तु मिलाउने प्रवर्तनको छ।

अहिले कता-कता एके दिन धेरै अस्पताल शिलान्यास गर्न हतारो देखिएको पनि पाइन्छ। कति स्थानीय तहले भवन निर्माणका लागि बोलपत्र आहावान गर्नसमेत नस्याउनु यसैको लेप्ता सरकार केही महिनाविरुद्ध आत्मक सधार्घ र द्वितीय गजिरेको छ। नेपालका जिल्लाउने जिम्मापाली विवरण गर्ने अस्पतालहरूलाई अस्पतालमा बोलपत्र आवश्यक रहेको छ। संसद दलहरूको जाहारी खेले तारै होइन। जनताका आवाज मुख्यरूप रहेको छ। भोलिका दिनमा यिनलाई प्रभावकारी ढाँगाले सञ्चालन गर्न पनि त्यात्पर्य अग्रसरता लितुपूर्छ। अहिले भैरवनाट र अब बन्ने सबै अस्पताललाई मध्यनजर गरी सम्पर्ण स्वास्थ्य सेवा वितरणको कामयादी योजना बनाउनुपर्छ। र, नयाँ अस्पताल भवन निर्माण भैस्क्वासम्म सञ्चालनका लागि आवश्यक पर्ने सबै तयारी सकिसक्नुपर्छ।

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਭਾਉ, ਸ਼ਵਦੇਸ਼ੀ ਕਜ਼ਧਾਉ

प्रकाशचन्द्र लोहनी

1

पालको इतिहासमा विदेशीलाई रिभाएर स्वदेशीलाई कज्याउने राज्य व्यवस्था र चिन्तनको जग जंगबाहादुरको पालामा बसेको हो। त्यो बेलाको उपनिवेशवादी बेलायतबाट देख जोगाउन र देशभित्र सामन्ती शासनलाई निरन्तरता दिन यसको औचित्य थियो भनी तर्क गर्न छाउँछ। त्यो बेलाको उल्लंघन विश्वसर्ति बेलायतप्रति नेपालको यो नितिले देश जोगाएको थियो। साथै बेलायतको समर्थनमा जहानियाँ थासन कायथा गर्न गर्न मदृत पुगेको थियो। यस अर्थमा यो विदेशीलाई रिभाउने र स्वदेशीलाई कज्याउने रणनीतिमा अडेको थियो। तर यो चिन्तनले आजको परिवर्तित भूराजनीतिक अवस्थासम्म पनि निरन्तरता पाइरहेकै छ। यो परम्परामा अपवादको रूपमा दुई व्यक्तित्वलाई हामी पाउँदैँ। राजा महेन्द्र र बीषी कोइराला।

२००७ सालपछि, पनि विदेशीलाई रिक्खाएर स्वदेशीलाई कज्याउने प्रयास सुरुसुमा प्रचुर मात्रामा भयो । यहाँसम्म कि, नेपालको प्रधानमन्त्री को हुन भने टुगो गर्ने मात्र नभएर नेपालको क्याबिनेटमा समेत विदेशीको उपस्थिति रहयो । यसै क्रममा सन् १९५४ मा भारतीय चंकपोस्ट र सैनिक मिसनसमेत नेपालले स्थीकार गयो । आ-आफ्ना तरिकाले यो मत्य र मान्यतालाई वीथी र राजा महेन्द्रले अस्तीकार गरेका हुन् । राजा महेन्द्रले २०१५ सालको चुनावाबाटाइ अन्तर्रिम कालमा पनि यो दिशामा प्रयास गरे । एक समय यस्तै थिए, जब नेपालको विदेशी मुद्राको सञ्चित भारतमा रहन्थ्यो र नेपालमा भारतीय मुद्रा नेपालीसरह चल्थ्यो । राजा महेन्द्रका बेलामा र प्रधानमन्त्री टंकप्रसाद आचार्यको नेतृत्वमा यो परनिर्भरता हटाइयो । २०१३ सालमा राष्ट्र बैंकको स्थापना भयो भने विस्तारै भारतीय मुद्रा हटाइयो । यही अवधिमा नेपालको आफ्नै हुलाक टिकट छाने व्यवस्था गरियो । यसअघि नेपालबाट बाहिर रिंजस्टड चिठी पठाउन भारतीय राजदूतावास जानुपर्यो ।

बापा र महान्
जगताभाव च

जनतावाट पूर्णएका प्रवानगाका रूपमा बोया कोइरालाले मारतलाई रिभाउने र जनतालाई केज्याउने नीति अस्वीकार गरे । यस क्रममा भारतको सुरक्षास्वार्थको दृष्टि नेपालको हिमालयसम्म पुण्डि भन्ने नेहरूको उक्तालाई बीपीले अस्वीकार गरेपछि नेहरू पुण्डि हटाउपरेको थियो । इजरायलसंग दौत्य सम्बन्ध कायम गरी अन्तर्राष्ट्र्य क्षेत्रमा कहै लघुताभास महसुस नगरी समकक्षीका रूपमा प्रस्तुत भएर कोइरालाले नेपालको सामूहिक व्यक्तित्वमा नयाँ आयाम थपे ।

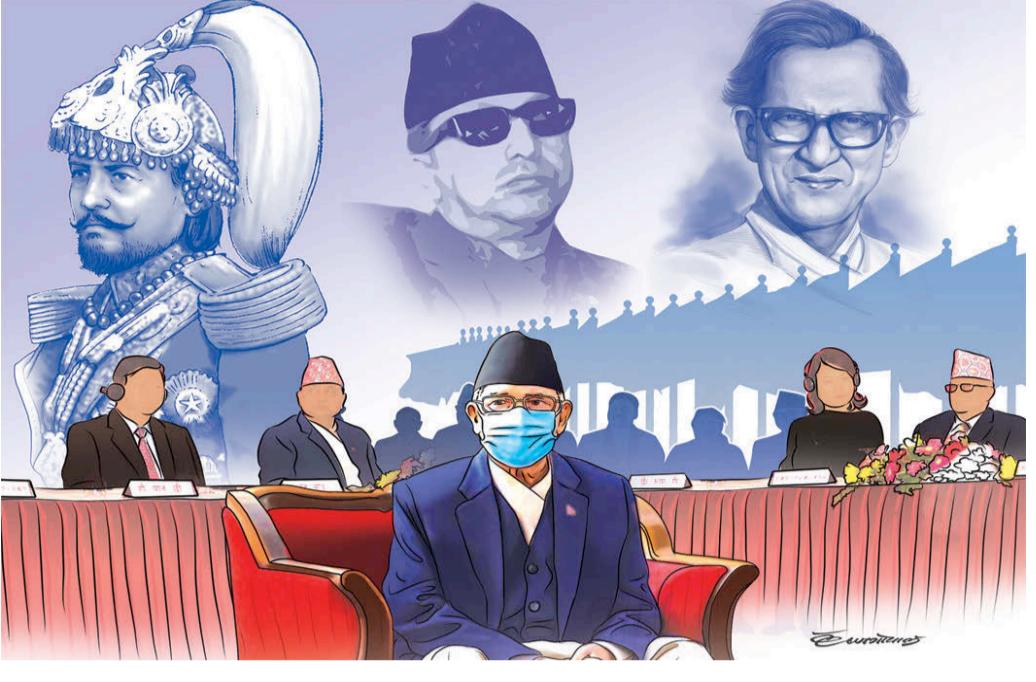
राजा महेन्द्र र बीपी दौवै राष्ट्रवादी थिए, भारतलाई रिभाउ र

राजा महेन्द्र र वापा दुव राष्ट्रवादीय, भारतलाई रिक्खाउ र नेपालीलाई कज्याउ भन्ने नीतिका अपवाद थिए। तर शासन-शक्ति बाँडफाँटमा चित नवुभेको परिवेशमा राजा महेन्द्रले २०१७ सालमा शासन आफ्नो हातमा लिए। भर्खर रोपिएको प्रजातान्त्रिक पद्धति ओझेलमा पर्यो। तर शासन आफ्नो हातमा लिए पनि राजा महेन्द्रले भारतलाई रिक्खाउ र नेपाली जनतालाई कज्याउ भन्ने नीति अपनाएनन्। यस मानेमा राष्ट्रवादीका हैसियतले उनको व्यक्तित्व स्पष्ट थियो।

राजा महेन्द्रले सानो राष्ट्र भए पनि नेपालको आफ्नै अस्तित्व र

राजा महेन्द्रस ताणे राजा नंद नंद वारा गोपनीयका जानकार जाति-पैठि
पहिला छ एवं भूतासरह भारतको निर्देशन मानने नेपाल का हिँदेन
भन्ने व्यथाह प्रस्तुत गरे। अतः विदेशीसंगको सम्बन्ध विस्तार गरियो,
आर्थिक क्षेत्रमा अन्तर्राष्ट्रिय वित्तीय संस्थाहरु र विदेशी राष्ट्रहरूसंगको
सम्बन्ध विस्तार भयो। कोदारी राजमार्गको निर्माणले नेपालको
परराष्ट्रनीतिमा नयाँ रणनीतिको सन्तुलनको जग वसाल्यो। असलेन
राष्ट्रहरूमा नेपालको पहिचान काथयम गरियो र नेपालभित्र रहेका भारतीय
चेकपोस्टहरू कीर्तिनिधि विषट प्रधानमन्त्री भएको खबत किर्ता पठाइए।
यी कदमहरू साहसी, महारूपी र नेपालको स्वतन्त्र अस्तित्व काथयम
गर्ने क्रममा दूरगामी र प्रभावकरी थिए। यस अर्थमा परम्परात
नेपाली शासकहरूको मर्यादितमन्दा राजा महेन्द्रको शासकीय चिन्तन
आधारभूत रूपमै फरक थियो। यथार्थमा विदेशीलाई रिभाउ र
नेपाली जनतालाई कज्याउको ढाउंभारा राजा महेन्द्रले फरक ढाङबाट सबै
विदेशीसंग मिवता तर नेपाली जनतासंग एकताको अवधारणा लागू
गर्न खोजे। तर देशले आजसम्म पनि राजा महेन्द्रको यो परराष्ट्रनीतिमा
निहित राष्ट्रियताको सही मूल्यांकन गर्न सकेको छैन।

खत द्वारा किया गया तो उसका अधिकारी ज्ञानप्रदाता राजा था। उसके बाहर आन्दोलनको मुख्यमा मित्राराष्ट्र भारतवाट राजा वीरेन्द्रलाल ई प्रस्ताव आएको हो, जसमा रक्षा र पराराष्ट्रमा नेपाल भारतवाट निर्देशित हुने भएमा जनआन्दोलनको स्वरूप फरक करारिने र राजाको हितअनुकूल हुने बातावरण बनाउने आश्वासन थियो। तर ऐतिहासिक परीक्षाको यस घटीमा राजा वीरेन्द्रले खुदा कमाएनन्। उनले विदेशीको 'छातामुनि' रहनुपर्ने धारणा अस्तीकार गरे र संवैधानिक राजाको रूपमा आफलाई रीमित गर्न राजी भए। उनको शासनकालबाटे पक्ष-विपक्षमा तर्क गर्ने

नेपालको विकासमा अहिलेसम्मको
सबभन्दा प्रमुख व्यवधान पुँजीको
अभावभन्दा पनि भएका साधनस्रोतको
सदुपयोग गर्ने प्रयाससम्म गर्न नसक्नु हो ।

नेपालको विकासमा अहिलेसम्मको
सबभन्दा प्रमुख व्यवधान पुँजीको
अभावभन्दा पनि भएका साधनस्रोतको
सदृपयोग गर्ने प्रयाससम्म गर्न नसक्नु हो ।

खोल्न र चेकपोस्ट हटाउन पहल हुनु नेपाली पहिचान र उन्ततिको पक्षमा अर्को उज्ज्यालो राष्ट्रवादी पक्ष थिए । तेसो, नेपालमा २०७० मा अघोषित नाकाबन्धी भयो । त्यस बहुत अहिलेका प्रधानमन्त्री केपी ओलीले हाम्रो निर्णय हामी आफै गङ्गां भन्ने स्वामिभानलाई लिएर हिँडका कारण नै जनताले साथ दिए । यद्यपि उनको चुनावी वैधानिकता आजको जस्तो बलियो थिएन । जनताको साथ पाएर नेपालले त्यस बखतको विदेशी दावाख्पन सकेको हो ।

सरकार-जनता एकता निरन्तर रूपमा कसरी कायम राखिरहने ?

न्यसले देशका लागि उनी सधै आदरणीय र चिरसमरणीय रहनेछन् ।
२०४६ सालपछि पनि नेपालका अगाडि विदेशीलाई रिभाउने र विदेशीलाई कज्याउने दृष्टिकोण कायमै छ । अर्कातिर, विदेशीसँग मित्रता तर विदेशीसँग एकताको दृष्टिकोण पनि नेपाली अस्तित्व र परिवारको आधारका रूपमा अंडेर हरेको छ । यी दुई दृष्टिकोणमध्ये कुनूचाहिं बलियो हुन्छ, यो कुरा हाम्रो स्वामिभान, अत्रसम्मान, अस्तित्व, आर्थिक विकास र सुशासनसंग गाँसिएको छ ।
२०४६ सालपछिको परिस्थिति हेर्दा, उपर्युक्त दृवै दृष्टिकोणवाचको

तर, सकारा अहिने नेपाली जनतासंग एकत्राको बाटामा हिँडन सकेको छैन। दर्ढिताइ बहमत पाएको भनी गर्व गर्नेहरू सतामा छन्।

लघुत्तमासल आफ्ना राष्ट्रिय स्थायको प्रस्तुतिमा कमजोर हुन परम्पराबाट दैश अझे आकान्त छ । यस क्रममा नेपाली जनताका हकहितका क्रियतय प्रश्न ओङकेलमा पर्ने गरेका छन् । यो लघुत्तमास र अधीरोपित नेतृत्वहाले आपसी हित र समानताका आधारमा मित्राद्वृहरूसंगको संवादमा वारम्भ अवरोद्ध आउने र यस क्रममा अविश्वासको बातावरण बढेर जाने देखिएको छ ।

नेपालको अस्तित्व जुनसुकै राजनीतिक पद्धति भए पनि विदेशीलाई रक्खाउने र स्वदीनीलाई कज्याउने मनस्थितिबाट संरक्षित हुन सक्नैन । नेतृत्वहाले आपसी हित र समानताका आधारमा अरु राष्ट्रहरूबाट

निरतर र पात नामाचात लेले जाणका तत्त्वाता जेव रासूल्लूह॑चाट
मेम्रता र समानतामा आधारित सहयोग पाउन सकिदैन । यो
मनस्थितिमा परिवर्तन गर्न नेपालको शासकर्वाले आमजनतालाई
कञ्जाउने र छव्वाउने होइन, निरतर उनीहरूको विश्वास र समर्थन
लाने प्रयास गर्नुपर्छ । प्रजातान्त्रिक विधिवाट समर्थन प्राप्त गर्नु
एउटा पक्ष हो भने, त्यसलाई रोजगारी वृद्धि, उत्पादन व्यवस्था र
उत्पादकत्व वृद्धि, सुशासन कायम गर्नमा प्रयोग गर्दै आम नेपालीको
द्वेष ह्वै गरी आर्थिक विकास गर्न सक्न अर्को महत्त्वपूर्ण पक्ष हो ।

हत हुन गरा आथक विकास गर्न सक्नु अका महत्वपूर्ण पक्ष हो। राष्ट्रिय अस्तित्वका यी दुई पांचालाई सन्तुलित रूपमा अगाडि बढाउन सके मात्र हामीले विदेशीलाई रिक्फाउ र स्वदेशीलाई कज्याउ मनस्थितिवाट उन्मुक्त पाउनेछौं। तर प्रजातन्त्रिक वैधानिकता पाए पनि शासनका लागि विदेशीलाई रिक्फाउ मनस्थिति कायम रहन्जेल आजको संवेदनशील भूराजनीतिक यथार्थको परिप्रेक्ष्यमा हाम्रो अस्तित्व अभी खतरामा पर्नेछ।

राष्ट्रिय अस्तित्वमा खतरा

बहुलवादमा अडेको चनावी शासनको वैधानिकता एउटा सबल पक्ष हो तर यो सबलता दुबलतामा रूपान्तरित नहोस् भनेर निरन्तर सतर्क दुनु अनिवार्य छ। जुन रूपको सरकार भए पनि जनताको समर्थन रापट्टको हित, आत्मसम्मानको अभिवृद्धि, आम गरिबको उन्नतिको काम गर्न सके मात्र त्यो विदेशीलाई रिक्फाउँदा नै अफ्नो अस्तित्व कायम राख्न सकिन्दै भन्ने मनस्थितिवाट माथि उठन सक्छ। यस सन्दर्भमा बुनावटाट शासनसत्ता आफ्नो हातमा आएपछि नेहरूको नेपालप्रतिको सुरक्षा दृष्टिकोणलाई खुला रूपमा अच्छीकार कर्ने बीपीको आँट नेपाली इत्तहासको उज्ज्वलो पक्ष थियो। राजा महेन्द्रवाट कोदारीको बाटो

अभावभद्रा पान जात सानेन्द्रियात छ, त्यसको सदृश्यामा गर्न प्रयाससम्म गर्न नसक्नु हो। यो दुरुपयोगबाट लाभान्वित हुनहरू नै जनतासमझ भ्रष्टाचारबाटे गुनासो गर्नेछ। तर ती आफ्नो नयाँ जीवनशैली र राजनीतिक आकांक्षाको परिवेशमा जे बुलेको छ, त्यसको ठीकविरुद्ध काम गदा कुनै असरिलो वा पाखण्डीपन महसुस गर्दैनन्। अप्रत्यक्ष रूपमा 'हामी विशिष्ट वर्ग हैं, हामीलाई कानून लाग्दैन, कानून कथंकदाचित् लागे पनि त्यसलाई निष्प्रभावी बनाउन सकिन्दै' भन्ने विश्वास तिनमा बढेर गएको छ। देशमा पाखण्डीहरूको संख्या हवातै बढेको छ। जनताले यो देखेका हुन्नेन् र यसप्रतिको असन्तुष्टि र निराशा बढेर जान्छ, र गढारेछ। आली सरकार अन्तर्गतको शासनको अहिले यही स्थिति छ। जब राष्ट्रमा यस्तो अनुभूति हुन थाल्यू, त्यस खतर जनता-सरकार सम्बन्ध कमजोर हुदै जान्न्दै नै। यही कमजोरीले गर्दा सत्ताधारीहरूले विदेशीलाई रिक्फाउ र जनतालाई कज्याउ भन्ने परम्परागत शैलीलाई स्वागत गरिरहेका छन्। नेपालको नयाँ नक्सा दबाउनु यो परराप्टका सबै परम्परा तोडी विदेशी खुफिया हाकिमसँग घण्टौं गोय वार्ता गर्नु या विदेशी राजदत्तहरू नेपालका नेताहरूलाई मिलाउन खुलेआम साक्रिय हुनु सामान्य हुदै गएको छ। यही यथार्थको निर्माण गर्ने शासकवर्ग नेपालको अस्तित्वका लागि घातक हुने स्पष्ट छ।

भ्रष्टाचारको प्रवृत्ति र हास्यो सन्दर्भ

कहरबाट अतिलाइएका नागारिक, स्वदेश फक्तने उत्कट इच्छाले विदेशमा लामबढू रोजगारविमुख नेपाली, आधारभूत स्वास्थ्य सेवाको पहुँच नहुँदा अनाहक मृत्युवरण गर्न बाध्य नेपाली, धराशायी निजी क्षेत्र, उत्पादन र उपभोगवीच असन्तुलन जस्ता तमाम विषय कमजोर शासकीय अभ्यास र भ्रष्टाचारसँग जोडिएका छन्। अतः कुराबाट भन्दा कामबाट परिचय खोज तमाम नागारिक समाज, निजी क्षेत्र, राजनीतिज्ञ र कर्मचारी एंव सामाजिक संघसंस्थाहरू एकजुट हुनुपेको छ। यसका लागि आदर्श व्यवहार प्रदर्शन, नियमसम्मत विधि, वस्तुगत र जवाफदेहीपर्ण दृष्टिकोण एंव कार्याप्रक्रियामा पारदर्शिता र सर्वपक्षीय

समस्या समाधानका उपायहरू
भृष्टाचारको अन्य तरिकालै नहन सक्छ । यसका

लागि दीर्घकालीन, मध्यकालीन र अल्पकालीन रणनीतिको आवश्यकता पर्छ । सबै पक्षको सामूहिक प्रयास र समन्वयाबाट मात्र भ्रष्टाचाररूपी सामाजिक कलंकको अन्त्य गर्न सकिन्छ । नीतिगत स्थायित्व, कार्यगत एकता, संस्थागत प्रबन्ध, विधिको शासन, नागरिक अनुभावन र सक्रिय नियामक निकायका माध्यमबाट मात्र भ्रष्टाचारविरुद्धको अभियानलाई

साकार पान सकिन्दू।
दीर्घकालीन उपाय : विद्यालय तहरेखि नै सदाचार, अनुशासन र मूल्यान्दर्शन शिक्षामा जोड दिने।
संस्थागतस्तरमा प्रत्येक पाँच वर्षमा सदाचार सम्परीक्षण गर्ने। प्रत्येक विषयगत मन्त्रालयले सुशासन कार्यान्वयन एवं अनुगमन समिति बनाई आवधिक रूपमा मूल्यांकन प्रतिवेदन सार्वजनिक गरी पुस्करण र दण्डको व्यवस्था गर्ने। सार्वजनिक पदाधिकारीहरूका लागि आचारसंदित्त बनाउने र तारारिक गननामा पाँच

नातगत स्थायत्व, कायगत
एकता, संस्थागत प्रबन्ध,
विधिको शासन, नागरिक
अनुगमन र सक्रिय नियामक
निकायका माध्यमले मात्र
भ्रष्टाचारविरुद्धको अभियान
साकार पार्न सकिन्छ ।

कायर्प्रक्रियाका आधारमा अद्यावधिक गई लैजाने सामुदायिक विकास केन्द्र स्थापना गरी नामारिक विकासलाई अभियानका रूपमा सञ्चालन गर्ने असल संस्कार, अभ्यास र कार्य एवं मूल्यमान्यतावाल सचेतना फैलाउने ।

मध्यकालीन उपाय : क्षेत्रगत रणनीतिक योजनामा भ्रष्टाचारविरुद्धको शन्य सहनशीलतालाई सम्बोधन गरी व्यावहारिक रूपमै कार्यान्वयन गर्ने । सामाजिक संस्कार, पर्व र अभियानमा सादा जीवनशैल अवलम्बन गर्ने । सार्वजनिक पदाधिकारीहरुको सम्पत्ति घोषणा गर्ने । नीति, योजना, कार्यक्रम कार्यान्वयनमा सुशासनलाई आत्मरिकीकरण गर्ने सार्वजनिक सुनुवाइ, नागरिक मत सर्वेक्षण, सामाजिक परीक्षण, मिडिया अभियान, नागरिक समाजको अनुगमनजस्ता पक्षहरूमा जोड दिने । संवाद नाटक, गीत, डुकमेन्ट्रीमार्फेट भ्रष्टाचारविरुद्धको सुशासनउन्मुख संदेश प्रवाह गर्ने । भ्रष्टाचारविरुद्धको नियामक निकायहरूको क्रियाशीलता बढाउने क्षमता विकास गर्ने गुप्तचर विभागलाई संश्तान बनाउने । राजनीति र प्रशासनको जालोका आधारमा हुने भ्रष्टाचार रोकन क्षेत्रगत आचारसंहिताको व्यावहारिक कार्यान्वयन गर्ने । अध्ययन-अनुसन्धान एवं अन्तर्राष्ट्रीय असल अभ्यासको प्रबोधीकरण गर्ने सार्वजनिक निकायको प्रणालीमा समाझ गर्ने ।

अल्पकालान्त उपर्युक्त क्रांतिकारी सन्दर्भमें अभिभावना आम सञ्चार माध्यम ने अपने गठन की अवधि के दौरान इसका विवरण दिया है। ज्ञानविद्या का विवरण इसकी विवरण दिया है। ज्ञानविद्या का विवरण इसकी विवरण दिया है। ज्ञानविद्या का विवरण इसकी विवरण दिया है।

सरकारको सञ्जाल बनाउने। भ्रष्टाचारको मुख्य क्षेत्र निकाय र प्रवृत्तिका सम्बन्धमा डाटा बैक तयार गर्ने। निजी सम्पत्तिको हदवन्दी तोक्ने। मालोपाय भौतिक निर्माण, यातायात, भन्सारजस्ता भ्रष्टाचार बढी हुने निकायमा सधान कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि राजनीतिक इच्छाशर्ति र प्रशासनिक प्रतिवद्धता देखाउने।

अर्थ वाणिज्य

विदेशी मुद्रा	
अमेरिकी डलर	११८.७९
युरो	१५२.३०
पाउन्ड स्टर्लिङ	१५८.२१
अस्ट्रेलियन डलर	८७.६३
कतारी रियल	३२.६२
राष्ट्र बैंकको आधारमा	
सुन	₹ १०,५००
चाँदी	₹ १,५५५

अनुगमन संयन्त्र धेरै भए पनि सुधिएन उपभोक्ता बजार

■ राज बौद्धरी (काठमाडौं)

- खाद्य प्रीविंश्चित तथा गुण नियन्त्रण विभागले चालु अधिक वर्षको पहिलो चार महिनामा विभिन्न खाद्यवस्तुका ११ सय ८९ नमूना संकलन गर्यो । तिनमा ७० नमूना मापदण्डविपरीत भेटिए । ७० नमूनामध्ये सबैभन्दा बढी ३० प्रतिशत प्रशांतिको पिने पानी, २२ प्रतिशत दाना, २० प्रतिशत तेल तथा घिउजन्य पदार्थ र १४ प्रतिशत खाद्यान्न मापदण्डविपरीतका थिए ।

- बाणिज्य आपूर्ति तथा उपभोक्ता हित संरक्षण विभागले ११ सय ५ वटा व्यावसायिक फर्मांमध्ये अनुगमन गर्यो । तीमध्ये ६२ कर्मचारी सामान्य अवस्थामा सञ्चालनमा थिए । वार्कीनमा कुनै न कुनै कैफियत भेटिएको थिए ।

- काठमाडौं महानगरपालिकाअन्तर्गत रहेको कृषि विभागले पर्सी केही व्यावसायिक फर्म, सरकारी स्वामित्वको दृश्य विकास संस्थान (डीजीपी) र खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कर्मचारी लिमिटेडमा चाडबाडलक्षित अनुगमन गर्यो । त्यस क्रममा पानि लेवल नमैएका र म्याद नाथेका खाद्यवस्तु प्रशस्त भेटिए । सोही कैफियतमा व्यावसायिक फर्मलाई कारबाही गरेको सरकारले सरकारी संस्थानमध्ये भेट उम्मीकृत दिए ।

उल्लिखित केही घटना उदाहरण मात्रै हुन् । खाद्यवस्तुमा हुने कैफियत, मूल्य वृद्धि नियन्त्रण र बजार हस्तक्षेपका लागि आदा दर्जन निकाय कार्यरत छन् । तिनले दैनिक अनुगमन गरिरहेको दाबी गरेका छन् । तर पनि बजारमा सधै ऐटै प्रकृतिका कैफियत भेटिए गरेका छन् । पछिलो समय संशीय संरक्षणासम्म खाद्यान्नीय तथा निकायलाई पनि बजार हस्तक्षेप/अनुगमनमा दिइएको छ । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गा सन्दर्भमा खाद्य कम्पनी र दृश्य विकास संस्थान चुके पनि तिनलाई कारबाही गर्न नसक्नु शक्यस्यद रहेको उनको भनाइ छ । लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको उनको भनाइ छ । प्रशेषित पिने पानी, दुर्घट पदार्थ र प्रशेषित मासुको निर्देशक जारी गरेपछि, केही सुधार भएको देखिन्छ, महजनले भने, ‘५ वर्षको अवधिमा धेरै दूधमा ५० प्रतिशत र पानीमा ५० प्रतिशत समस्या हुन्ने तथा निर्देशकावमोजिम उत्पादन नगरेको कसुरमा ३४ वटा उच्चोग र खाद्य

उत्पादन तथा विक्रीवितरण गरेको कसुरमा २६ वटा मुद्दा जिल्ला प्रशासन कार्यालय तथा जिल्ला अदालतमा दायर गरिएको खाद्यको पहिलो चौमासिक प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । तिनमा सबैभन्दा बढी पकाउने जानकारी दिए । यद्यपि विगत ५ वर्षको अवधिमा धेरै सुधार भएको उनको भनाइ छ । प्रशेषित पिने पानी, दुर्घट पदार्थ र प्रशेषित मासुको निर्देशक जारी गरेपछि, केही सुधार भएको देखिन्छ, महजनले भने, ‘५ वर्षको अवधिमा धेरै दूधमा ५० प्रतिशत र पानीमा ५० प्रतिशत समस्या हुन्ने तथा निर्देशकावमोजिम उत्पादन नगरेको कसुरमा ३४ वटा उच्चोग र खाद्य

खाद्यवस्तुको मूल्य वृद्धि नियन्त्रण र बजार हस्तक्षेपका लागि आधा दर्जन निकाय कार्यरत छन् । तिनले दैनिक अनुगमन गरिरहेको दाबी गरेका छन् । सधै ऐटै प्रकृतिका कैफियत भेटिए गरेका छन् ।

एउटै प्रकृतिका कैफियत भेटिए गरेका छन् ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको देखिएन । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको देखिएन । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको देखिएन । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको देखिएन । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको देखिएन । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्त्रिका अध्यक्ष प्रेमसाला महजनले भने, ‘वाणिज्य र खाद्य जस्तै नारपालिकाको अनुगमन देखावटी, भत्ता पकाउने र अरुलाई तुजुक देखाउने देखियो ।’ लेवलिङ्गोंको हकमा वर्षाको अवधिमा धेरै सुधार भएको देखिएन । तर ती निकायले प्रभावकारी काम गर्न सकेको छैन । एउटा उदाहरण हो, काठमाडौं महानगरपालिका । चाडबाडका बेला यो महानगर संकीर्ण खेली पनि त्यसपछि अनुगमन ठप्प हुने गरेको छ । अनुगमनको कैफियत भेटिए पनि कारबाही हुने गरेको छैन । यसले महानगरपालिकाको अनुगमन स्वार्थमा हुने गरेको पुष्टि हुने उपभोक्ताकोर्महस्तको दाबी छ ।

‘अनुगमन गरे जस्तो गरेर कैफियत देखिए’ पनि आँखा चिलिने प्रवृत्तिले बजार कहिल्यै सुधार देखिएन,’ राष्ट्रिय उ

अर्थ संदोष

टुवोर्गको ३३० मिली स्लिक क्यान

काठमाडौं (कास)- गोदा ब्रुनिरल नयाँ ३३० मिलिलिटरको स्लिक व्यान बजामा ल्याएको छ। कम्पीयो ग्राहकको अवश्यकतालाई राख्दै यो नयाँ स्लिक व्यान बजामा न्याएको जाइएको छ। टुवोर्ग गोल्ड विवरको नयाँ ३३० मिलीको स्लिक व्यानको १ सय ५५ रुपैयां पर्छ। यसमा टुवोर्ग गोल्डको स्वाद आकर्षक प्याकेजिमा उपलब्ध रहेको कम्पीयो भनाइ छ।

प्रेटोनको सोरूम अब काठमाडौंमा

काठमाडौं (कास)- मलेसियन कम्पीयो प्रेटोनका गाईडोको सोरूम काठमाडौंको नक्सालस्थित गैरीधारामा सुरु हुने भएको छ। शब्द सुनुअन्तर्गतको जगदबाट मोर्चर्स प्रेटोनका गाईडोको अधिकारिक विवरका नियत भएको छ। जगदबाट मोर्चर्सले प्रेटोनको सेस्स, सर्विस र सेवर पार्ट्स उपलब्ध गराउनेछ। नेपाली बजामा प्रेटोनको सागा सेडान उपलब्ध हुने कम्पीयो भनाइ छ। त्यसपछि अन्य मोडलका सर्वासाधान उपलब्ध हुने कम्पीयो भनाइ छ। ताकारी दिएको छ।

लक्ष्मी हुन्डाईको 'क्लिक टु बाई'

काठमाडौं (कास)- हुन्डाई मोर्चर्सको अधिकारिक विकेता लक्ष्मी हुन्डाईको क्लिक टु बाई सेवाको सुनुअन्तर्गत गरेको छ।

हालको कोभिड-१९ महामारीलाई सहज बनाउन सानो प्रयासस्वरूप लक्ष्मी यो जेतन ल्याएको हो। यसमार्फत ग्राहकले सम्पर्कीयहीन वा सीमित सम्पर्का अनलाइनबाट आफूलाई चाहिएको हुन्डाई गाईड खाली गर्न सक्छन। सेवाको अपार्टमेन्ट लाई हुन्डाई गाईड खाली अधिकारिक विवरका लिक टु बाई सेवाको सुनुअन्तर गरेको हो। यसमार्फत ग्राहकले आफूलाई चाहिएको गाईडियो जानकारी लिई खाली गर्न सक्ने कम्पीयो भनाइ छ।

दरबारमार्गमा टोनी एन्ड गाईको सैलुन

काठमाडौं (कास)- काठमाडौंको दरबारमार्ग टोनी एन्ड गाईको सैलुन सञ्चालनमा आएको छ। अभिनेत्री प्रियंका कार्कीले मंगलबार सैलुनको उद्घाटन गरिन्। टोनी एन्ड गाई विश्वभर प्रतिष्ठित हेयर ड्राइसड ब्रान्ड हो। विश्वभर यसका ४ सय ५० शास्त्रीय छन्।

ज्योतिको 'स्क्यान एन्ड विन' सेवा सुरु

काठमाडौं (कास)- ज्योति विकास बैकले 'स्क्यान एन्ड विन' सेवा सञ्चालनमा ल्याएको छ। यसप्रतिगत ज्योति स्मार्ट एप्पमार्फत बैकले काउन्टरमा रहेको ब्युआर कोड स्क्यान गरी आफूले खाली तातावाट सञ्जिले रकम सक्छन्। यो सेवामार्फत ग्राहकले चेकको प्रयोगान्वयी खाली तातावाट रकम भिन्न समेत बैकले जानकारी दिएको छ।

कुमारी बैकको ग्राहकलाई होटल साप्रिलामा छुट

काठमाडौं (कास)- कुमारी बैकका ग्राहकले काठमाडौंको लाञ्चमार्टस्थित होटल साप्रिलमा १५ प्रतिशत छुट पाउन भएको छन्। यसका लाई बैक र होटलबीच सम्झौता भएको छ।

बैकको मार्किट ड्राइवर प्रमुख निवासी बजाचार र होटल सेवाको सेवा तातावाट रकम भिन्न समेत बैकले जानकारी दिएको छ।

कुमारी बैकको ग्राहकलाई होटल साप्रिलामा छुट

काठमाडौं (कास)- कुमारी बैकका ग्राहकले काठमाडौंको लाञ्चमार्टस्थित होटल साप्रिलमा १५ प्रतिशत छुट पाउन भएको छन्।

यसका लाई बैक र होटलबीच सम्झौता भएको छ।

बैकको मार्किट ड्राइवर प्रमुख निवासी बजाचार र होटल सेवाको सेवा तातावाट रकम भिन्न समेत बैकले जानकारी दिएको छ।

'कालो बादलमा चाँदीको घेरा'

स्वास्थ्य मापदण्ड पूरा गर्दै लेकसाइडका ६० प्रतिशत होटल आधा क्षमतामा चल्दै

फाइल तस्वीर : कान्तिपुर

दीपक परियार (पोखरा)

भर्वर डोली उठेको आँगनजस्तै विरक्तलागदो लेकसाइडलाई दसैको छेत्रमा सास आयो। बिदाको सुदूप्रयोग गर्ने आन्तरिक पर्टकको चाहलपहल बढ्दैयो। होटल रेस्टुरेन्टले आँगनमा उमिएको भार उखेले। लेत सफा गरे। कपडा र ट्रैकिङ इक्विपमेन्ट पसलले धूलो टक्टक्याए। पसलावाई पाहल जस्तै चिरच्याउ पार। डुगामा नयाँ रुप पतियो।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक पर्टकलाई आकार्पित गर्ने निजी क्षेत्रले पाकेजको व्यवस्था गरे व्यवसायीसमेत पालान नन्हे अवस्था आउने उनसे थपै। 'तत्काल बाह्य पर्टक आउने आशा छैन।' अबको ६७ मिनिन आन्तरिक पर्टकको विवरकमा बन्द भएको रेस्टुरेन्ट खोल थाले।

द्रविडी भोलिपल्चाट नसेचेको आन्तरिक पर्टक पोखरा भित्र। होटल रेस्टुरेन्ट खोलेका छौं। आन्तरिक

प्रशिक्षक-खेलाडीको जोडी

कराते खेलाडी उत्पादनका लागि चर्चित प्रशिक्षक ध्रुवविक्रम मल्लले १३ औं दक्षिण एसियाली खेलकुद (साग) की स्वर्ण पदक विजेता अनुपमा मगरसँगको प्रेमलाई बुधवार विवाहमा परिणत गर्दैछन्।

■ राजु घिरिङ (काठमाडौं)

नेपाली कराते अबल प्रशिक्षकमा पर्छन् ध्रुवविक्रम मल्ल। उनले बालाजु कराते ढो स्थाना गर्दै २०५० साललाई कराते भिकइहेका छन्। राष्ट्रिय टिमका लागि खेलाडी उत्पादनको हिसावते यो ढोजो एउटा मुख्य कारबाहा नै सावित भएको छ। यसी डोजोमा ट्रेनिङ गरेको एक दशकपछि अनुपमा मगरसँग गत वर्ष आयोजित १३ औं दक्षिण एसियाली खेलकुद (साग) मा नेपाललाई स्वर्ण पदक दिलाइन्। यिनै गुरु-चेतावो सम्बन्ध बघ्यादेखि पारिवारिक बढेछ। कारतोमा हुर्मुङ्को प्रेमलाई उनीहरूले विवाहमा पर्निए गर्दैन्।

'गुरुलाई चिनेको ११ वर्ष भयो,' ३० वर्षीया अनुपमा भन्दैन, 'कहिले माया बस्यो याद नै छैन।' तर खेलाडीको बिप्रयोग पर्याप्त थाहै पाइन्। भाग्यमा यसी लेखेर होला १' ४१ वर्षीय ध्रुवविक्रमले हास्य भने, 'अहिले जुऽयो दृश्यक भयो भन्नुपर्ना।' उनलाई अनुपमाले 'गुरु भनेर बोला उँडून।' मल्लले अनुपमा नै भन्दैन। र, यो नाम पनि मल्लले नै राखिएका हुन्। त्यसअघि लेखानी, उदयपुरको लोक कमारी जनयुक्तकालमा माओआदीमा पछियोछ, 'पोवारा' बनेको थिएन्।

नाचागान पछियाउदै १४ वर्षे उमेरमा माओआदीमा प्रवेश गर्दै भभिगत भाइकी अनुपमा २०६३ सालको जनआदीलनपछि माओआदी लडाकुको सिन्धुली सिविरवरा गोहन। त्यहाँ उनले शरीरको तौल घाटाउन २०६५ सालमा कराते सिन्धुली गोहन। जनआदीलनपछि गठन भएको माओआदीको भाउ सान्देश गणनात्मक खेलकुद महाक्षयका संस्थापक अध्यक्ष हुन् मल्ल। उनी ०५६ सालातर पीलाएं स्पैट्स क्लबका लागि खेलाडी छोटो गर्न शिक्षुली प्रोफेक्षन थिए। त्यसीले शिक्षालाई भएको थिए।

हामी माओआदी-माओआदी भाइर छैन, खेलाउदै नैकड भएको हो अनी भेट भाइको हो।' अनुपमा भन्दैन, 'उहाँलाई पहिल चिनेको थिएन्। ध्रुव गुरु काठमाडौंको खेलता (उत्कृष्ट) हुरुहुच्छ भन्ने सुनेको थिए।' पीलाएं क्लबमा रामा ट्रेनिङ हुन्दू, त्यहाँ भैले पनि त्यो मौका पाए हुन्दूले भन्ने लागेको थिए। गुरुले सिविरवरा अनुपमा गोहन गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। भाग्यमा सबै कुरा देखेको छैन, लेखेको हुन्दू भन्दैन, मेरो भाग्यमा त्यही लेखेको होला।'

त्रिपुरास्नारी-४, धाइडुका मल्ल भन्दैन, 'माओआदीको सातै सिविरवरा अतिविका रूपमा खेलाडी छोटो गर्न पुरेको थिए।' सिन्धुलीमा पहिलोपल्ट देखे अनुपमा भिन्नेतरी लाग्या, रामै खेलाडी बन्न भन्ने लाग्यो। र, छोटो गरी काठमाडौं लाईए। नितानी पनि रामै आयो।' उनले शरीरको तौल घाटाउन २०६५ सालमा कराते सिन्धुली खेलकुद २०१४ मा पनि प्रतिस्थित गरेको थिए। मीरा र अनुपमा बालाजु कराते ढोजोको होस्टेलमा वर्ष्य कार्यालय गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। भाग्यमा सबै कुरा देखेको छैन, लेखेको हुन्दू भन्दैन, मेरो भाग्यमा त्यही लेखेको होला।'

पीलाएं क्लबमा कराते सम्प्रतिक्षम गरेपछि अनुपमा 'मीरा भाइर छैन, खेलाडी लाई निरन्तरता र वर्ष्य भन्ने हो।' नितानी पनि रामै आयो।' उनले अहिले कराते ढोजोको होस्टेलमा वर्ष्य कार्यालय गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, एस्टर रामार्हालाई उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

अबको योजनावारे अनुपमा भन्दैन, '१३ औं सागमा भाइर छैन, खेलाडी लाई निरन्तरता र वर्ष्य भन्ने हो।' अहिले कराते ढोजोको होस्टेलमा वर्ष्य कार्यालय गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

पीलाएं क्लबमा कराते सम्प्रतिक्षम गरेपछि अनुपमा 'मीरा भाइर छैन, खेलाडी लाई निरन्तरता र वर्ष्य भन्ने हो।' नितानी पनि रामै आयो।' उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स गर्नुभयो।' अनुपमाले काल्पनिक्सँग भनिन, 'उहाँलै मलाई पीलाएं क्लबमा सिकाउन्नयो। चाहिर रस्तान्तर हुरुहुच्छ भन्ने गरेको थिए।' अनुपमाले गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण गर्नुभयो, त्यो मौका पाए, सागमा स्वर्ण जिए, अहिले विहे पनि राख्दै। उनीहरूले अनुपमालाई भएको थिए।

गुरुले पहिलोपल्ट नै मलाई स्पैट्स